

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

Hà Nội từng là thủ đô của nước Việt Nam trong gần 800 năm trước thì nhà Lý đưa thủ phủ về Thăng Long 11 thế kỷ Lê mất cuối thế kỷ 18

Vào một ngày khoảng đầu tháng 8 năm 1954, khi tôi bước lên Sáu Kho Hội Phòng bước lên tàu Ville de Saigon để theo gia đình di cư vào Nam, tôi không hề nghĩ là phải mất thời gian lâu lắm tôi mới trở lại đất Bắc. Tuy thế mà sau khi rời quê hương miền Bắc tới Công Hội Phòng bước xuống thuyền, phải chờ suốt suốt nửa tháng, quá nửa đời người, tôi mới trở về đất Bắc bước xuống hàng xa, đất đai bước chân đầu tiên trên thủ đô Hà Nội tại ga Hàng Cỏ để xuống Hàng Long, những tên gọi xa xưa của Hà Nội băm sáu phố phường.

Khi bước chân ra ngoài nhà ga, trời còn mờ sáng, nhìn chằm chằm một người. Quang cảnh chung quanh thật ồn ào, náo nhiệt: Tiếng chào mừng của thân nhân đi đón nhau, tiếng rao của những người bán hàng, tiếng gọi của những anh lái xe ôm, của tài xế taxi, tất cả đã tạo thành âm thanh của một tiếng nói ồn ào. Cái tiếng nói này, khi mới về Việt Nam ở Sài Gòn, tôi đã nghe tiếng nói của những viên đài truyền hình và lúc ấy tôi không chú ý đến cho lắm vì chỉ là một tiếng nói ồn ào, nhưng lúc này tôi mới cảm thấy xa lạ, vì nó không giống chút nào với tiếng nói mà tôi vẫn quen thuộc của người Hà Nội thuở xưa. Thế rồi đến đến tôi mới nghĩ ra là thời gian đầu thập niên 1950, Hà Nội chỉ có khoảng 300,000 người mà nay dân số đã lên đến trên 3 triệu, gia tăng gấp 10 lần. Năm 1954, nhiều người Hà Nội đã di cư vào Nam, nhiều người Hà Nội khác, vì việc mưu sinh sau đất đánh tan rã, đã phải về các miền quê, tẻnh nhẽ. Trong khi đó thì dân tộc xô lệch xô tời khi Hà Nội mất dần sắc thái riêng, trong đó có cái tiếng nói đặc biệt của “người Trẻng An thanh lịch”. Tuy di dân tích Hà Nội cũng tăng gấp 10 lần so với trước kia,

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

Tên gọi của vùng này đã gia tăng dần số, những người hệt số dân này lại tập trung trong khu vực thành phố nên thành phố trở nên đông đúc khác thường, xe cộ ãy ãng, có những phố khi xảy ra chuyện lúc nào cũng ãu hiu vắng vẻ thì nay tập nập người qua kẻ lại không ngừng. Không thi u gì các cao ốc hai, ba chục tầng. Cũng những phố phường Hà Nội nhưng không khác với Sài Gòn là bao. Vì đã sống ở Sài Gòn cũng hẳn mất tháng trời khi ra Bắc nên tôi không ãn quá sống sót những cũng không tránh khỏi ngẫm nghĩ trời đất cũng thay ãi của Hà Nội so với gần 50 năm trước khi thành phố này còn vắng vẻ, cuộc sống còn lạc lõng, êm ãm.

Hà Nội tên gọi là thủ đô của nước Việt nam trong gần 800 năm từ thời nhà Lý ãu cho tới 11 thế kỷ Lê mất cuối thế kỷ 18. Những trong các năm 1948-1954 này, Hà Nội chỉ còn là thủ đô của Bắc Phần, trước kia là Bắc Kỳ theo tên gọi thời Pháp thuộc. Hà Nội nằm ã theo hướng sông Hồng Hà, nằm na gọi là sông Cái, hoặc còn gọi là Nh Hà, vì trước khi thời Hà Nội, sông Hồng ã tách ra 1 nhánh nhỏ hơn gọi là sông Đuống chảy ngang qua Hội Đống. Thành phố trải dài từ phía bắc của Long Biên (Paul Doumer) qua vùng Bồ Tô (Louis Finot), Bồ Nh Việt (Lanessan) xuống tới phía nam Ph Đen, nơi có một trung tâm huấn luyện Sĩ Quan và Hội Sĩ Quan cho Quân Đội Quốc Gia của thời kỳ mới thành lập.

Khu buôn bán chính của Hà Nội tập trung ở phía ãng bắc thành phố nơi có hồ Hoàn Kiếm hay còn gọi là hồ Gươm. Hồ Hoàn Kiếm là một di tích lịch sử và cũng là thắng cảnh du lịch nổi tiếng nhất của Hà Nội. Du khách thời Hà Nội thế nào cũng phải ghé thăm hồ Gươm, bên không ít nhất cũng phải có lần ã ngang qua. Hồ nằm dài theo hướng bắc nam, song song với sông Hồng và cách sông Hồng chảy gần 1 cây số, phía bắc rộng hơn một chút và tiếp giáp với khu phố cũ hay khu phố “Ta”, phía nam hẹp hơn và tiếp giáp với khu phố “Tây”. ã phía ãng là ãng Đình Tiên Hoàng với Phòng Thông Tin thành phố, Tòa Thủ Chính, vườn hoa Chí Linh (Paul Bert), Nhà Bưu Điện, chợ mới từ ã ãm giao tiếp với phố Trường Tiền một bên và phố Hàng Khay phía bên kia. Men theo hướng phía tây là ãng Lê Thái Tô, ã tới khoàng giờ thì ã t chéo bắc phố Hàng Trường tới góc phố Hàng Gai ãm xuống. Tới góc ngã ba này có tòa nhà thời 1945 trước kia là của hội Khai Trí Tiến Đ, lúc này thuộc Nhà Thông Tin và dùng làm Phòng Triện Lãm Hội Ho, Nhiếp ảnh, ... Khoàng năm 1950-1951, ãu khố gia ãi Loan là Đội Ngoạn Quân ã có 1 tuấn mã trường bày các tác phẩm nghệ thuật khố trên ngà những bài thơ, bài văn của bên ch Hán... với nét chữ như li ti, phải dùng kính ‘lúp’ (kính phóng ãi) mới coi rõ ãng. Có lúc ã là nơi dùng làm ãu trường cho các triển lãm tranh giới vô ãch Bắc Phần hoặc các triển giao hữu quốc tế, như ãp hè năm 1950, 2 danh thủ vô ãch Pháp là Amouretti và Hagenauer ã tranh tài cùng các hõ thủ Việt Nam trong ã có anh em Mai Văn Hoà và Mai Văn Chết từ Sài Gòn ra. Phố Hàng Trường tiếp nối phố Lê Thái Tô tới góc ãng này chảy ã cho tới cuối hồ thì ã ngang bắc phố Hàng Khay bên tay trái và phố Trường Thi bên tay phải, ngay tới góc ãng này có số Chợ Hàng Trường.

Nói ãn hồ Hoàn Kiếm thì thoắt tiên phải kể tới Tháp Rùa. Tháp này xây trên 1 hòn ão nhỏ ở lui về phía nam và gần với bắc phía tây của hồ. Tháp có 2 tầng với một vòm nhỏ hơn ở trên cùng. Khoàng ãt chung quanh tháp có chi u rộng tới 3 ãn 5 thế kỷ. Tầng trên này chính là ã ãi m Thôn Kim Quy ã ãy lại ki m thôn từ vua Lê Thái Tô. Rùa Thôn có thể chẳng thì

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

không rõ, những thóc sạ dẹt thì có rùa và là rùa rết lớn. Trong những ngày hè oi bức, thóc nhô lên rùa đã bò lên nơm nấp những dẹt chân tháp hàng tỉ ng đợng h. Tôi đã nhĩu lớn khi đi ngang t b h phía đông nhìn thấy, mai rùa lớn, to bợng cái nong, ch c ch n đợng kính ph i trên 1 th c, có th t i g n 2 th c. Đợng nh d i h không ph i ch c có m t con ruà l n nh th , tuy tôi ch a bao gi th y hai con cùng lên n m d i h chân tháp m t lúc.

T i m t b c và g n v i b phía đông c a h Hoàn Ki m là Đ n Ng c S n trên m t hòn đ o l n h n đ o Tháp Rùa r t nhi u. T b n ngoài h đợng Đinh Tiên Hoàng đi vào ph i qua m t cợng hai bên có hai đ i t ch Nho đ chót, có l là hai ch Ng c S n (?). Đi ngang m t con đợng hai bên là hai b c tợng xây th p, qua chợng vài ch c th c là t i m t cợng n a, ki u tam quan, gi a là cợng l n nh l i đi chính, hai bên là 2 cợng nh mang tính cách trang trí nhi u h n vì lúc nào cũng đóng. Qua kh i cợng trong này là đ n c u Thê Húc, m t cây c u g , v i màu s n đ nh son b c qua m t h d n vào Đ n Ng c S n. Đ n Ng c S n đợng c xây t gi a th k th 19, bên trong th Đ c Tr n Hợng Đ o, v anh hùng phá quân Nguyên vào th k th 13, và th Th n Văn Xợng, ngôi sao ch vi c vẫn chợng khoa c . T c u Thê Húc đi vào, còn có l i đi nh hai bên hông đ n sát v i m t n c h , v i hàng cây r m r p um tùm. Theo hai l i đi này vòng qua kh i đ n vào phía bên trong là Tr n Ba Đĩnh, m t khu đ t phợng và rợng, quang đợng, t đó nhìn ch ch v hợng Nam là th y Tháp Rùa ngay phía tr c m t.

Ngày nay có l ít ai còn nh rợng c u Thê Húc đã m t l n b s p (cũng nh c u Th Nghè Sàì Gòn b s p vào năm 1957 trong đ p H i Ch Th Nghè khi n có m t sợng b thợng và ch t). T i Trung Thu r m tháng tám năm 1949, dân chúng Hà Nội đ ra ch i quanh h Hoàn Ki m, đua nhau vào thăm đ n Ng c S n. Qua c u Thê Húc, vì ng i quá đợng, chen chúc nhau nên c u lung lay r i đ s m xuợng. Những c u r t ng n và th p, cách m t n c không xa, cho nên không có ai ch t ho c b thợng nợng, h u h t ch ph i m t phen hoợng s và qu n áo b t sợng mà thôi.

Bên ngoài đ n, phía trái cợng Tam Quan chợng h n 10 th c có m t tòa tháp g i là Tháp Bút xây trên m t gò đ t nh và th p, ph đá bên ngoài. Đây là m t tòa tháp đ c, 4 c nh, 5 tợng, trên cùng có 1 cây tr dài t a nh 1 qu n bút, trên thân tháp có t c 3 ch Nho là “T Thanh Thiên”, có nghĩa là ‘vi t lên tr i xanh’. Tháp này do ông Nguy n Siêu (cùng v i Cao Bá Quát, đã đợng c xợng tợng là “Th n Siêu Thánh Quát) th i vua T Đ c nhà Nguy n xây lên. ‘Vi t lên tr i xanh’ có nghĩa là vi t lên đ k n i thợng kh hay oan c c a ng i dân, những mong ông tr i đ m t xuợng mà th u hi u. Dân gian có câu

“Tháp Bút, Đài Nghiên”. Th nhợng đ đây l i ch th y có Tháp Bút mà không có Đài Nghiên đợng đôi cùng.

Có m t ki n trúc đ c bi t mang tính cách hi n đ i so v i nhợng di tích c kính c a H G m là tòa nhà Th y T , có chợng 1 ph n 3 xo i ra trên m t n c, b bên h g n góc phía tây b c do ng i Pháp xây c t t hàng ch c năm tr c trong th i t i n chi n. Vào th i gian này, đây là nhà hàng ăn có khiêu vũ, n i t chi u t i cho t i n a đ m các ông tây bà đ m g c Pha Lang Sa hay thu c lo i lô-can kéo nhau đ n ăn uợng, nghe nh c và nh y v i nhau. Đợng t xa, sau hàng li u r , nhìn ánh đèn xanh đ t nhà Th y T chi u xuợng m t n c h , nghe tiợng nh c b p bùng vợng t i, th p thoáng nhợng thân hình l l t theo tiợng kèn đ i u nh c, tợng chợng nh đợng ng m m t tòa thu cung n i tiên c nh. Tòa nhà Th y T này bây gi thu c v thành ph Hà Nội và có lúc, khoợng năm 1951, đợng c dùng làm m t th vi n c a thành ph . Những ch m y tháng sau, ch c h n th y rợng dùng nh th thì phí ph m quá cho nên th vi n đã âm th m đợng c

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

chuyện tôi kể khác thích hợp hơn để tòa nhà Thủy Tạ này được đem cho thuê để trở lại thành nhà hàng ăn uống như những năm xưa cũ.

Khi kể những sự tích về Hồ Hoàn Kiếm, có mấy địa điểm ít được ai nhắc đến. Trong số đó là tòa tháp nổi có tên là Tháp Hòa Phong ngay bên đường Đinh Tiên Hoàng sát cạnh đường xe điện, đi đến nhà Bưu Điện phía bên kia đường. Tháp Rùa qua Tháp Hòa Phong tới nhà Bưu Điện, tất cả gần như cùng nằm trên một đường thẳng. Tháp này xưa kia nằm trong phạm vi và thuộc về chùa Báo Ân, nơi xây dựng là tòa nhà Bưu Điện. Không rõ vì sao và vào lúc nào ngôi chùa Báo Ân này không còn nữa và di tích duy nhất ngôi chùa để lại chính là Tháp Hòa Phong. Đây là tòa tháp vuông mặt tích tụ dài chừng 3 thước, 4 cạnh trở ra 4 cạnh có thể đi xuyên qua bên dưới trong lòng tháp, phía trên có 2 tầng thu nhỏ lại hơn và trên cùng là mái tháp bao tròn chung quanh.

Một địa điểm khác là một cây Hồ Gươm trên đường Lê Thái Tổ gần phố Báo Khánh có Đền Vua Lê trong một tòa nhà có vườn và tường bao chung quanh, đây trông thẳng qua bên kia đường là Thủy Tạ Ba Đình. Hàng năm trong dịp kỷ niệm vua Lê Thái Tổ, thành phố có tổ chức tế lễ tại đây. Tôi ở Hà Nội gần 6 năm, đi qua Hồ Hoàn Kiếm không biết bao nhiêu lần mà chưa bao giờ có dịp vào thăm bên trong Đền Vua Lê. Nếu một một địa điểm vắng vẻ như thế toàn khu quanh hồ Gươm, lại không có một lối kiến trúc khác thường nào cho nên Đền Vua Lê ít người biết tới cũng không phải là điều đáng lạ.

Sau hết là Đền Bà Kiêu nằm trên mảnh đất hình tam giác góc phố Hàng Đào đâm ra phố Đinh Tiên Hoàng, trông sang bên kia đường là cảnh Đền Ngọc Sơn. Đền Bà Kiêu đường như đã bỏ hoang lâu, còn lại chính là một tòa miếu nhỏ với một cây đa lớn bên cạnh, không có người coi sóc và hàng ngày người qua kẻ lại như không mấy ai để ý tới. Theo nhà văn Nguyễn Triêu Luật trong cuốn “Bên con yêu và hai ông đờ” thì vào thời cuộc Nhà Lê, thành Thăng Long có bốn con yêu, tất cả đều là yêu nữ:

Long Thành có bốn yêu tinh

Yêu trẻ con hay Giám, yêu đình Đền Xuân

Yêu cây bàng gần Hàng Cân

Yêu gốc cây liễu gần sân chùa Tàu

Đây là ngôi chùa Tàu do một người Khách Minh Hồ xây dựng nên. Gần sân chùa có một cây liễu già xưa lâu ngày thành tinh. Con yêu gốc liễu này tác quái không ai dám nên chùa trở thành hoang phế và đến ngày nay không hiểu sao lại trở thành tên là Đền Bà Kiêu.

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

Quanh Hồ Hoàn Kiếm phía nam là một khu đất rộng, những một công viên, nhiều cây cối những quang đãng. Tôi cười xuyên qua hè sang đất thu, có những hàng nước nước vỉa dăm ba cái bàn và một bàn bán gh, sáng đất n t i v , bán nước cam, nước chanh, nước d a cho khách nhàn du nghỉ chân gì i khát. Góc phía đông nam giáp vỉa đất ng Đình Tiên Hoàng và phố Hàng Khay có nhiều quán bán hoa tươi những làng tr những hoa g n h Tây như Ng c Hà, Yên Phố d a t i. Hoa bán ở đây ch c h n giá phố i đất h n những n i khác vì d a đi m này n m trong khu phố Tây, và những khách hàng th những là những ng i tây phố ng l m t i n nhiều b c.

Còn phố i k thêm m y nhân v t H G m mà các h c sinh chúng tôi c a những năm đ u th p niên 1950 ch c không sao quên đ c.

Nhân v t đ u tiên là M Béo vỉa quán gì i khát cũng mang tên “M Béo” ở đ u đ ng Lê Thái T g n x vỉa nhà Th y T phía bên kia đ ng. Bây gì ở đ t M này, những ng phố n to béo m p m p nh M Béo là chuy n th y th ng ngày không có gì là . Những vào th i k đó, V i t Nam, hình dung béo t t nh M Béo là m t hi n t ng khác th ng. Đ c bi t n a là M Béo có cô con gái (m t hay hai cô, tôi không nh rõ) cũng có t ng tá dáng b gi ng g n nh m , th ng th y đ ng bán hàng. Quán M Béo vào đ u thiên niên k m i đã đ c du khách ngo i qu c bi t đ n tên tu i. Có m t bài vi t v Hà N i c a m t ký gì ngo i qu c nào đó đã nh c đ n cái tên gì i là “The Fat Lady”. Có ở đây phố i là bà Jr Fat Lady n i ngh c a m ch c Sr Fat Lady t i năm tháng này h n đã đ n th i quy n trong tu i x chi u, h c không còn trên cõi đ i này n a.

K đó là anh Tàu bán th t bò khô mà d a đi m hành ngh lúc nào cũng ở bên hông c a hàng kem H ng Vân, trên cao trông xu ng quán M Béo ở phía nam bên đ i và xa xa vỉ h ng đông nam là khu đ n Ng c S n cây cối um tùm. Anh Tàu này có thân hình cao và g y gu c, lúc nào cũng b n b áo cánh qu n dài màu đen. Anh ta bán m i đĩa m t đ ng, th t bò khô tr n v i đ đ bào m ng pha vỉa m t th n c m m chua ng t cay cay. H u nh lúc nào cũng có hai ba ng i, phố n l n là h c sinh, đ ng chung quanh, ăn xong xu ng quán M Béo ng i ng m phố phố ng, u ng c c n c chanh đá thì t ng không gì thú v cho b ng.

Cười cùng là ông Tàu già bán l c rang, còn gì là phá-xa, mùa hè cũng nh mùa đông, lúc nào cũng quanh qu n ở bên tháp Hòa Phong. Ông Tàu này già h n và m p m p h n anh Tàu bán th t bò khô, đeo tr c b ng m t cái thùng thi c có bao quanh b ng m t l p vỉa bông đ ở gi cho l c lúc nào cũng m. Cũng vỉa giá m t đ ng m t mức b ng c m t v c n m tay, cái th l c tr n húng liu đ c rang lên, h t l c tròn và đ u nhai dòn tan. Vào những chi u đông l nh, ông Tàu già này đ ng tránh gió trong lòng tháp, những khách hàng quen thu c v n bi t đ d dàng tìm ra. Năm 1957, ở Sài Gòn, m t l n tôi trông th y ông Tàu già bán l c rang này đang lang thang trên đ ng Lê Văn Duy t trông sang c a vỉ n hoa Tao Đàn phía bên kia đ ng. Không th y ông đeo cái thùng thi c tr c b ng n a, và trong Nam tr i nóng quanh năm, h n ông không còn bán cái th quà ch thích h p vỉa khí h u Hà N i mà thôi. Tôi không bao gì g p l i ông Tàu già này n a, cũng nh không còn th y l i anh Tàu bán th t bò khô mà tôi đã ăn không

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tác Giả: Đ Văn Minh

Thứ Bảy, 23 Tháng 7 Năm 2011 06:37

Là vào dịp Lễ Giáng Sinh tháng 12 năm 1951, chuyến phiên dịch của mình lần này tôi ở Trĩ Viên trên đường Lý Thái Tổ, gần góc công viên Chí Linh. Điểu đáng nói tôi nhớ là chuyến phiên này cho tôi được đánh bắt được do mà mục đích dịch vụ cho biết là để lấy tiền giúp cho binh sĩ và gia đình trong dịp Tết Nguyên đán sắp tới. Đây là một hình thức kiếm tiền như Cây Mùa Xuân sau này. Nghe nói Thượng tá De Lattre de Tassigny, Thượng tá Lữ Nh Quân Địch Pháp kiêm Cao ủy Pháp tại Đông Dương đã nghe thấy chuyện. Chuyến này lúc nào cũng đông đảo, thiên hạ không có mấy dịp được thả hồn do chơi trò đen đỏ như thế này. Tin báo chí cho biết có người vì thua bạc mà tởn, có gia đình xào xáo đi đến tan vỡ. Cũng may mà chuyến chơi mình không quá hai tuần.

Rồi cũng như một năm trước, chuyến lần đầu tiên của tôi chơi ở Hoàn Kiếm, địa điểm và cách thức cũng y hệt như năm ngoái, vào dịp đầu năm Nhâm Thìn, tháng 1 năm 1952. Ban đầu chơi lần này có một sáng kiến. Họ cho bạc một nhúm vào phao (ponton) thả bên ngoài Tháp Rùa, chơi đơn giản nhưng ngon nhứt, vào khoảng trên 50 đồng. Ai muốn đi qua cầu để lên thăm Tháp Rùa thì mua vé giá 5 đồng một người, giá của một bát phở thôi đó. Tuy thế mà người ta đua nhau ra coi, trong số đó có tôi, để không bỏ lỡ cơ hội có một cảm giác đặc biệt, cảm giác đã đặt chân lên một di tích lịch sử có tính chất huyền thoại. Đây cũng là kỳ chơi phiên cuối cùng của Hà Nội, những năm sau đó chơi vì tình hình chiến sự ngày càng nặng nề nên thành phố không nghĩ đến chuyện tái chơi tiếp nữa.

Người Hà Nội có câu: "đây đi là đi, tìm đến đâu là đi", tìm kiếm là sự khám phá và nhà, vì Hà Nội đường nào cũng đến tận phố G. Đúng thế! Mọi chuyện năm xưa, người Pháp làm ra một hệ thống đường xe điện (tramway) đi quanh các khu phố Tây và trung tâm chính nằm bên con đường ngay trên phía bên phố G, trông đường vào khu phố cũ

Ông Tây ngồi nghỉ cũng sành

Sinh ra tàu điện chạy quanh phố phố cũ.

Ông Tây không cho xe điện chạy quanh trong khu phố Tây, vì ông Tây Bà Đ không đi xe điện, còn đi đâu họ đã có xe ô-tô hay xe tay do phu xe kéo. Tôi đi mua xuýt phát tại phố G này, có 3 lộ trình xe điện chạy địa điểm các khu phố ta...

Một đường đi suốt phố Đinh Tiên Hoàng đến phía đông phố G và hướng nam qua ngã Trống Trĩ thì vào phố Hàng Bài cắt ngang phố đi trong khu phố Tây. Họ gọi Hàng Bài là phố Huế, 1 khu phố Tây và Chi Hòm buôn bán tập nập chạy dài tới Ô Cầu Rắn, một trong năm cửa ô xưa của Thăng Long thành, nơi cửa ngõ của những dân nghèo Hà Nội.

Cầu Rắn mà đi m là y là

Gió thổi đã buốt lòng chơi.

(thứ Thứ Thứ)

Hà Nội: 1948-1954, những năm tháng cũ (1)

Tên: Văn Minh

Tháng: 23 Tháng 7 Năm: 2011 06:37

Tên này là bút đặt vào khu ngoặc ở phía đông nam Hà Nội, sau cùng đi tiếp là tên Bạch Mai.